

VOIESCI SI VEI PUTÈ

Pe anu —	lei 128	— 152.
Pe șese lună —	" 64	— 76.
Pe trei lună —	" 32	— 38.
Pe una lună —	" 11	— .

ROMANULU

Pentru Parisul pe trimestru fr. 20 —
Pentru Austria , fior. 10.v.a.

Redacțiunea, Strada Academiei No. 20. — Articolele trânsise și nepublicate se voru arde. — Redactorul respondatorii EUGENIU CARADA.

București 14 Răpciu

Două scrisori însemnate ne comunică adă Monitorul nostru. Cea d'ănteu este următoarea de pește, trânsă din Paris Monitorul.

Paris, 12 Septembrie.

Monitorul *La Patrie* cu data de 11 intr'unu articol suptu-scrișu Drôle dice că: Puterile Occidentale prin diferență către Turcia și amanat până acum recunoscere Altei Séle, principale României, dară că dacă Turcia ar mai sta la îndouă, puterile trebuie, chiar în interesul Sublimii Porții, să trăce peste această și se nu mai întârzie a recunoaște tronului adeverat poporului ală lui *Careo I.*

Eca, cumu vorbesce și lucréză Napoleon III, cându voiesce cu dina-dinsul a susțină uă caușă, și cându acea caușă este în acordă cu interesele Franciei! mai indoiescă-se acum, acei cari rădămați pe sioptele altei puteri, și credut că Pórtă nu va recunoaște, și recunoște fără condițion pe Principele Carolu și anca că voru puté din nou se provoce răscóle în intru cu speranța că voru puté provoca invasiuni, să aduce cu dînsele Domnii Români și provisori, să apoi trunchiare Principatelor ce ar fi fostu preludarea desfîntării loru dupe charta Europei.

Acesta ne aduce aminte două fapte, ce trebuie se le facem cunoscute Românilor.

Anteiu. Guvernul rusescu, de la 11 Februarie și până la cea dupe urmă conferință ce s'a șinut la 2 Iunie trecetă, a combătut necontentu acutul de la 11 Februarie, alegerea principelui și chiaru unirea. A susținut că România nu mai voiesc unirea, că voturile din dia de 11 Februarie ale Camerei și Senatului nău nici uă valore fiindu cacele Camere erau numite éru nu alese, că Principatele trebuie consultate osebitu, căci Camerele venindu în București voteză suptu presiune, că Plebiscitul a fostu supseris de frică, prin poliția, cumu a șis la tribuna Adunării d. I. Eliade, cumu dice chiaru acum broșura tipărită la Cernăuți, și în sfîrșită, cându au vedut că tóte aceste nu mai prindu, că Tratatul este căcatu de noi, că drepturile Portei s'ale puterilor garanți suntu tóte jenite, c'acesta lovire de s'ar suferi ar fi de celu mai fatal esemplu pentru popore, că Pórtă și puterile vecine aă și dreptul și datoria se întrevi spre a restabili autoritatea tratatelor. În desiertă, în ședință din urmă a Conferințelor, Franția a declarat că dacă Turcia ar interveni acum „spiritele suntu ta-

re acișate în România, săngele creștinu va curge, vecinii creștinu se voru scuia, și cestiuenea Orientei va fi deschisă în totă uriașia ei; în desiertă Prusia, Englera, și Italia s'au înfruntu cu Franția; Rusia, Turcia și Austria s'au stăruit în opiniunea loru a-dăgându că uădată ce tratatele suntu ealcate și nu priimesc tóte puterile imediată intervenire, ele se consideră ca libere, și fiă care voru lucre dupe cumu interesele loru le voru sfatui. La aceste amenințări, România a respunsu prin concentrarea ostirii și conferința s'ă închiiață prin declararea Franciei că „a plătit destul de scumpu dreptul ca nimicu se nu se facă în Oriente fără a participa și dînsa, spre a nu-l lăsa nici uădată.”

A doua plângere ce avemă a adresa Rusiei este: Toți împărații, la carii s'au dusu trânsișu Principelui Carolu, iau priimut în audiția particulară. Astă-felu Imperatul Austriei și Regele Prusiei aau priimut pe d. Dimitrie Ghica, Regele Belgiei pe dd. Costă-Foru, Boiarescu și Fălcioianu, Imperatul Francesilor pe dd. Bălăcianu și Brătianu. Singur, M. S. Imperatul Ruselor n'a priimut pe trânsișu străordinari ai M. S. Principelui Carolu. Pentru ce singura putere, ce s'ă șis amica și protectoarea Românilor, este singura ce s'ă aretată mai aspiră în privința loru, și tocmai într'uă cestiuene de vietă séu de mōrte pentru noi? Nu ne vomă permite a da nici unu respunsu și ne vomă mărgini în a suspuere apreția Românilor, a tuturor creștinilor s'ă reprezentanților Rusiei aceste fapte.

Imperatul Francesilor insă nu numai că de la 1853 și pânăcum ne-a susținut eu cea mai deplină tăria și prin felurite sacrificie, dară astă-di chiaru ne dete uă nouă doavadă despre puterica și măntuitorea sea protecțione, și care este după noi mai mare și de cătu șensă și bine-făcătoria stăruință ce a pusă ca Pórtă se recunoște „tronul adeverat poporului ală lui Carolu.” Acesta doavă ne o comunică totu *Monitorele* de adi.

Referatul domnului ministru secretarul de Statu la deparlamentul trebilor straine către consiliul ministrilor.

„D. agentu alu Franciei, printr'uă notă sub No. 593 din curențu lună, mi-notifică că, în urma tratatelor de comerț cari așează re-gimul conventional ală francei pe base libe-rale M. S. a cărui cu supusă mai multor puteri europene voru putea fi în viitoru scută, d'apresinta la frontiera unu pasportu visatul de geniu diplomatic și consulari Franței. Acestă avantajul s'ă acordă de la francia, Englesilor, Suediilor, Belgianilor, Olandesilor, Spaniolilor și Elvețianilor.

d-na de Sarens pentru că se facă cea mai mică iluziune. Sunetul pianului a-junse în tacerea noptișu pînă la elu; elu recunoștu uă aria pe care Sabina o iubea și pe care o canta cu multu far-mecu. De căte ori n'audise elu acestă aria, cându sedea lăngă Sabina! Elu iși raționă capul de graelile de feru și inchise ochii. Elu o vedea ca cumu ar fi fostu în puternica lumină a qîse standu pe unu nouru. Acele simplitu impetuosa a căroru trecere dă botel-zul loru animei omului, ilu coprinseră cu furiă. Afara de Sabina, ce era lumea? ce era vieta? Pentru ca s'o pótă păstra, n'ară fi fostu nebunii, n'ară fi fostu sacrificie cari se nu'l pară ușioare și naturale. Acele visuri cari se facu la alu două-decele anu alu vieței, elu le resimptă în totă puterea loru. Ra-tiunea e revoltată contra acestoru in-tusiasme, bătrînetea le urmăresco cu i-

„Acesta toleranță, insă nu s'ă pută genera-lisa anca, în privirea necesităței ce s'ă constatau atâtă în Franță cătu și în mai multe alte State d'ă esera la frontieră și în interiorul loru nă surveghero mai eficace asupra streinilor, și a trebuitoru a fi amânată.

„Cu tóte acestea, guvernul francescă a făcutu uă distincție între suprimarea chiaru a paspor-tul și taxa visetă loru, care este uă măsură, cu rată fiscală, neafinătă de cestiuene poliție, după care se cere presintarea unu pasportu visatul în regulă.

„Așa dară guvernul imperialu alu Franciei voindu să satisfacă dorințele adasea exprimate în interesul relațiunilor internaționale, a decisu su-primarea tacei de visă pentru acele teră, a căroru călători suntu uăca obligați a prezinta pasportul loru în Franță, acesta insă pe baza unei egale reciprocități.

„Guvernul imperialu facendu acum România, prin șisa notă, propunerea formală a acela-ișii reciprocități, sub-semnatul în vedere că,

micul beneficiu fiscală ce rezultă din taxa de visă a călătorilor francescă din România, se compensă cu prisosu prin avantajul incontestabil ce rezul-

te viitoru a facsei de visă pe pas-portele călătorilor francescă.

Nu ne putemă explica acela-ișii uscăciune în spresiuni și 'n presintarea cestiuene de cătu ca unu actu de înaltă diplomația alu d-lui Ministrul alu lu-

călătorilor din afară, ne tememă insă ca nu cum-va, diplomația Ministerului nostru se fiă atâtă de înaltă incătu se nu fiă înșelășă s'aprețuită în totă valoarea ieșii de tóte puterile străine, și mai cu séma de către guvernul Franscă care a dovedită prin fapte și mai cu séma pentru noi, că diplomația ce elu înțelege mai bine, este cu totul opusă diplomației celei vechie.

Guvernul nostru a numită uă co-

misiune „pentru a elabora legile speciale prevedute la art. 132 din Constituție, cumu și d'ă revisui tóte codicele și legile existență pentru a le pu-

ne în armonie cu Constituția.” Băbașii numiști suntu foarte competenți. Insă, credemă, că la facerea le-

gilor ar trebui chiamați și omeni cari

s'au servită cătu-va timpă în administrație și în judecătorie. Legile la

noi aă schiopătău foarte de la 1859 și până cumu fiindu c'au președută la facerea loru numai sciunță și teo-

ria și nici de cumu și practica, naturalisarea loru, conformarea loru cu

trebuiele, obiceiurile și nevoile lo-

cale. Amu dori dară că pe lénă membri numiști, și cari, mai repetimă toți suntu buni, se s'adaoge și 4, 5 din fostu suptu-administratori și administratori, din fostu judecători și Președinti de tribunale și de curți și cari aă și inteligență și practică, deplina cunoștință a locului s'ă lucrulu. Cumu se compune unu consiliu de Statu, totu așa e bine se se compue s'asemene comisiune.

Scirile din afară, cari potu avea ore care valore nu suntu de cătu cele următorie.

Corăbie de resbelu americane so-siseră în facia Candiei. Locuitorii reclamaseră protecțione loru. Insurecția Cretanilor, dice *Débats* din Paris, tinde curată la anesarea cu Gre-

cia, de la care priimesc pe fiă-care momentu din Grecia încuragiari s'ajuto-

ri. Se dice chiaru că generarele Calergis, Cretanu prin nascere, ar si și

respunsu la apelul compatrioșilor sei și s'ar si și dusu în mid'locul loru. Cătu despre puterile străine, interve-

nires loru până cumu se pare că s'ar fi mărginu a da numai Turci-

ei sfaturi de moderație și de prudență.

Despre Austria ce găsimu mai te-

menicu este éru următorie linie.

„Idea ce pare a predomini în Aus-tria este acea-a a unei organizații cari împăciu drepturile istorice ale Uni-gariei și ale celor latine naționalitați ale imperiului cu prerogativa necesarie a coronei. Numai pe teritoriul institu-

țiunilor parlamentare se pote face acela-ișii împăciu. Nu vomă pulse spu-ne până la ce punctu aceste negocieri au isbutit. Este anca în politice gu-

vernului uă neotărire ce se trădă prin scomote despre schimbare de ministeriu. Se preocupă anca multu la Wiena d'affacerile României și a Candiei.”

Cea-a ce este mai positivă despre starea imperiului este următoria dare de séma ce vorbesce prin elocință ci-felor. Intre Austria și Prusia s'au schimbatu prionișii.

Cei austriaci aă fostu: suptu-ofișieri și soldați 35,036, 323 ofișieri, și 15,000 anca soldați remași în spită-

lurile prusiane. — Prusianii aă primut 450, suptu-ofișieri și soldați, 7 ofi-

cișri, și 'n spitaluri aă remasă 120.

Cătu învățămēntu potu culego din aceste cifre cari credu că uă na-

țiune se pote guverna bine prin apă-

sare, prin înlăturarea libertății! Acumă

putemă înțelege anca cătu a fostu de adeverată depeșia ce chiaru în dia strălucitei victorie a Prusianilor a trâmisu-o regale Prusiei către Princi-

pe regale de Hohenzollern, tată-lu Domnitorelui Românilor, și care din

mai multe puncturi de vedere credemă

ce este bine se profită de ocasiunea ce avurămă d'a ne o procure și s'ă

dămă așă publicitate.

„Horitz läng Königsgatz, 5 Iuliu. „Altei Séle Regale, Principele de Hohenzollern „Sigmaringen.

La Dusseldorf.

„Mii de mulțimi pentru participarea tea Dumnezeu ne a dăruitu uă di victoriu, strălucitoru și incomparabile. Facă corul ca fiulă teu se n'plătescă p'cumpă! Cătu de mulțu trebuie se engetă la voi! In tóte luptele elu a făcutu onore numelui seu. Era favoritul solda-

tilor.

Wilhelm.”

Aflamă că în unele judece profesori n'au fostu trecuși, conformă legii în lista colegiului alu treilea. A-

căstă ilegalitate s'ă facă anume la Caracală. Invitamă pe Profesorii, și pe orii ce nedreptășită se n'ufere ca

mai mică abatere ci se protesteze la d. ministru, și de nu voru dobândi dreptate se reclame la Domnitoru.

la tóte, ca cumu ar si voită se și fi-sese în memorie lucrurile ce nu trebuia se le mai văsă pôte. Acele mil de obiecte imprăștiate pe etagere și po-

consolă aveau unu limbagiu pentru din-

sul; uă parte din viață Sabinei se respindise în jurul astorū obiecte; elu la iubea, ele fusese mărturii mușă a în-

grijirei lui. Unu micu buchetu de vi-

oile se astă po uă masă lingă din-

sul; elu ișă aduse aminte că Sabina a-

vea adesea căte-va flori la corsagiu iei.

Eri era uă rosă, astă-đi suntu violete; insă niciu nu mă va face se

fi mai pucinu tristu astă-đi de cătu eri! șiopti elu.

Elu lu pe modelele florii și le duse

la buzele lui cu unu fremătu de durere

și de veselie. D-na de Sarens intră în

acelu momentu și acrătu sprințenile.

Ertati mă, nu voi mă face, dise

ea căntă din pianu. Ochiul lui priviu d. de Sarens.

LIBERTATEA INDIVIDUALE

Discursuținut în ședința de la 24 August, a Asociației Amicilor Constituției.
(Incheiere.)

VI.

— În timpurile cele mai antice, domiciliul cetățenului, a fostu considerat ca unu lucru sfântu și religiosu, la pragul cărnia forța brutală a trebuită totu dăuna se se oprescă. Marele orator roman (Ciceron, Pro domo, 41) pe lîngă aceste două caractere considera vatre cetățenului ca uă adevărată cetate, inaccesibile și imprenable, atâtă de forte este scutul legii carel' protege. Această ideie este uă realitate atâtă în America, cău și în Englera unde respectul ce se dă domiciliului aduce întărire chiaru în privința execuțiilor civile. Ideia despre domiciliu ar remăne necomplectă dacă n'amă asculta pe Lordul Catham asupra acestui interesante subiectu: „Omulu celu mal săracu pote se înfrunte, în coliba sea, ori ce putere a coronei. Cașă, dânsa, în ruine, fiă învelișului ie strâpunsu, astă-felu în cătu vîntul se suieru și ea se se sgudue supu loviturele fortunet, intrarea iel remâne totu dăuna interdissă regelui Englerit. Vedești, d-lorū, că acele legi bine-făcătoare nu facă nici distincționu cându este vorba de domiciliul cetățenului, între palatul celu mai strălucit și coliba cea mal umilită. Intrarea regelui este interdissă în genere. — Nu este totu, Lordul Chatham adaugă încă: „Tote puterile Statului suntu obligate a se opri înaintea pragului acestei casute delabrate.“ — Nu este ore adevărată că domiciliul cetățenului, în Englera, este mal tare de cătu ori ce fortare, căi, d-lorū, care altă ceteato pote reziste în contra tulorilor puterilor căte se găsescă în Statul Englerii?

Constituționen nôstră, în art. 15, după cumu cunoșteți deja, decide că: „domiciliul este neviolabil.“

„Nici uă visitare a domiciliului nu se poate face do cătu în casurile anume prevăzute de legi și potrivită formelor de ea prescrise.“

Inviolabilitatea domiciliului a fostu prevăzută și de Convenționea din Paris.

Este suficiente se vă aducă aminte, cătote acestea, că nici uădată domiciliul n'a fostu mai multă violată de cătu sub domnișia acestei convenționi. — Cându, d-lorū vatra cetățenului a fostu, mai multă, nesocotită? Si căte acte de infamie n'așă rezultat din acelă arbitrarism? De cătu ori și în căte rinduri, domiciliile redactorilor n'așă fostu violate și actele, pînă la secreturile familiei, n'așă fostu resfoite, fără rușinare, urăndu-se pîr pe alte acte disimilate, asverlile, de agentii poliției, în domiciliile onestilor cetățeni. Si asupra acestui punct, d-lorū, suntu nevoită a repești același refren: Constituționen nouă va remăne și dânsa, fără tărie, dacă nu veți sci se aprețuiți acăstă sfântă garanție ce vi se

dă prin Constituțion, domniei-vostre, familiei, îngrădirii caselor și, în fine, ca se mă servu de spresiunea lui Cicero, deiloru penă! Da, domnilorū, Constituționea va remăne mută dacă legi posteriorie nu se voru promulgă ca se desvolte și se armonizeze principiil iel cu legile existenți. Aceste dorinț ale noastre, găsescu ecoul loru chiaru în noua Constituțion care cere imperiosu (ali. 2, art. 15) ca domiciliul se nu fiă călcăt de cătu „in casurile anume prevăzute de lege și potrivită formelor de ea prescrise.“

Déră unde suntu legile ce regulăză acăstă materię? Care suntu acele forme? Este, neapărată evidinte, că legiuitorale comandă consecțiunea aceloră legi, prin a căroru promulgare numai se va da vieta, tăria, dănuirea într'unu cuvintu pactul nostru social.

Spresiunea de domiciliu nu trebuie lăuată aici în sensul restrins de acea „relațion juridică, de acelă raportu ce esistă între persoană și locu, unde dânsa și exercită suma drepturilor sale.“ Nu, d-lorū! Prin domiciliu trebuie se înțelegem oră ce locu unde se află uă persoană, fiă chiaru acidintale! Într'unu cuvintu, imitându pe Napoléon I-iu putemu dice, prin analogie, că, acolo unde reșide uă persoană, acolo se află domiciliul seu, precum, dicea marele generariu că, acolo, unde se găsesce stindariiul Franciei, acolo este France!

Acumă că am sfîrșită, d-lorū, mă găsescu datoru a vă mulțumi de buna voință cu care m'au primitu, permisindu-mi a nu ne separa, de astă dată, fără a pune în vedere că trebuie, d-lorū, ca celăjeni ce trăim în guvernămēntu constituțional, se depunemu totă activitatea și capitalul nostru în sprijinul machinei Constituționale. Vă vorbitu în trăcătu despre Englera. Așă comite uă erore din cele mai blasabile dacă nu v'au face cunoscută că, în Englera, Națiunea este totul și guvernul nimicu; pe căndu la noi suntemu conștiți a returna acăstă frază și a dice că dacă se mai mișcă ceva în tăra nôstră, guvernămēntul imprimă impulsu, de oru si ea cătu de slabă.

In Englera, scoli, marină, stabilimente de bine-faceri, căi ferate, casarme, societăți anonime în nume colectivu, tote domnilorū, tote se învărtescu, se mișcă, prosperu, prin capitulurile particularilor. Nu ve miraști! Spiritul de asociațion a totu putericu, care nici esistă la noi, dă nascere acestor fenomene.

Activitatea care este în Englera, este atâtă de mare, în cătu după unu calculu aproximativu a unu autore însemnatu, unu cetățen Englez, nu sacrifică repaosul de cătu a una suta parte din timpul seu. Ca se vă dau o ideie, domnilorū, de căte amu onore a ve face cunoscută, bine-voi și ciști în uragiu lui Lucien Davesies de Pontès (Etudes sur l'angleterre pag.

Sabina nu se putu opri d'a ride, — Celu pucinu d'amă luapei aceste sermene floră, dice ea.

Înăș Paul fără se se grăbescă d'a asculta, și din potriva luându măna ed-na de Sarens și intindea: — Ești cu totul otărită? adăugă elu. Nu mă veți iubi nici uădată?

— Iară! strigă Sabina, retregându și măna.

— Si nu înțelegă că dacă ve vorbești de amorul meu astă-dă, o facă pentru că măne nu vă voi mai vorbi de elu?

— Imi promitești?

— Ve jură, chiaru căndu eșu fi și litu pentru a remăne în tăcere, se mă ducă la capelul lumel! Așia dară respundești cu frachete... Suntu ca unu sermanu rântă amenințat a suferi tăerea unu membru: dacă opera medicalmentul durerosu trebuie se se se

411). Atunci, domnilorū, ve veți convinge că unu poporă ca acelă alu Englerel, unde viața lui este adeverata viață, tirania nu pote dănu! Prin activitate și muncă numai omul și asciură independentă sea. Prin respectul pentru muncă, omul și comerțiul și industria și profesiunea liberale va înflori.

Inceteze numai splătarea omulu prin omu și atunci codicele neperitorie ale legiuitorelor Chrestinu voru deveni codicele universale. Atunci domnilorū, legile draconice se vor nimici, căci parabolile lui Christu voru îmbinzi moravurile, precum sunetele unu instrumentu dulce îmbinzesc animalile cele mal selbatice!

G. Petrescu.

ANASTASIE PANU

(Vezi N-l. de la 18 Aug. pînă la 2 Septembrie.)

XI.

Unul din evenimentele care facă epocă în analale Locoteninții Domnești de la 1858, a fostu revenirea în tără a Ecs. Voevodul Mihai Sturza. Auindu cumă că ar fi unu șre-care Tronu vacanță, și bine-vrându se lău occupe, și aduse aminte cumă că și Maria Sa este sin-patriotă, este română adeca, și o luă spre Iași, asemene unu lupu bătrinu și flamandu care mișcă ies tăpasiu spre cea stână de fragede mori. Va de ele, dacă va isbuti a seri fiacalui; dacă păstorii și dulăi voru dormita și nu voru privighia.

Inăltimă Sa Domniască, făcu a fi pră înaintatul de unu felu de manifestu profesiune de credință, forte dișențiată, ca se nu dicemă mai multu. „Actele cele publice“ dicea I. Sa, între altele; merturisescu că amu jertfătă vîrstă, tinereștilor mele în privința Patriei, „pe care amu înestratuo cu legi și instituții de adevărată progresu și fecire. — Avându în vedere dorința „ferii rostă către mine prin feluri de mid'lociri, și pe de alta ingrijindone, deustrare cugetul de a mi prefa, repaosul și părăsi publicul folosu m'amă înduplecătă a primi iarăși jertfa d'a domni. 1)

Nu vi se pare, căndu cetei estrasele lini, că audiu pe lupul moralistu din meageria d-lui G. Alecsandrescu, pe care hoții sfîrșescu prin alu apostrofa:

„Se vă intrebănu de vreji a ne areta

„De unde a și cumpărat postavul de manta?“

Nu vi se pare că audiu pre unu altu lupu clasicu rugăndu-se turme se lău pună Nazir la o? Nu vi se pare că vești pe acelă coșcoțea ulu prinsu, care se rögă puiloru de găină se fiă atâtă de amabili alu deslegă și ai da drumul făgăduindu că:

„... La oră ce primejdie va și a le ajuta: „Ină din înălțime le va da de stire, „Cându asupră-le vulpea va face năvălire...“ O! astă era prea multă.

Dacă Inăltimă Sa, maziltilu Domnū,

1) Stéua Dunări din 1 Noembre 1858.

de tristă memorie cumă i'a spusu verde în ochi și presa de pe atunci, dupe uă petrecere de deces ani și mai bine în streinătate, s'ară fi intorsu ca unu simplu privatu; dacă aru fi venită în tără fără de pretenții, fără de aspirații, fără de cugetări ambițiose, ca unu omu ci se căia de unu trecutu asupra căruia avuse indeștulă timpu a cugetă; dacă ar fi venită ca unu omu înaintatul în vîrstă ce-și cauă unu asilu de liniste și pace pentru remășitia bătrineșilor sale, româniș Moldoveni, presa, junimea, aru fi aruncată, pote, unu vălu asupra ranelor trecutului; ar fi dată pote uitărel, durerile suferite în timpul unei Domnii de patri spre-decese ană, căci dicea biețul V. Melinescu, ânima românumu e mare, și elu e lesne, prea lesne ertător. 1)

Insă ce se întimplă? Mihai Sturza veni cu manifeste, vestiri, pregătiri pompose de tresuri, de cal, de hamuri roșii de suveranu. Intr'unu cuvintu dete intrărel sale în tără lătă aparinția unu triumf, a unei isbindi a Eroului ce vine se-și ia meritata resplătă a faptelor sale. La Galați ceru ca greșil se lău priimescă cu Evlogimenos o eromenos; jidovii i-așă cetei psalmul: fericită bărbatul ce n'a pecătuit..... La Vaslui, vechile creature domnescl, concentrate de prin totă tără, ca unu corp de invalidi în deteriorare, il desegărată hamurile și-lu traseră cu măline. Tuturor le dicea bătrinul Ecs-Voevod: Iubișiloru sin-patriotil ce feicijă v'amă lăsată și ce nenorocijă vă găsescă!... La Tecuci intrebă, căte-vă cetei de babe, — ce'l eșise înainte, — dacă mai creste acumă la Nicorești vie de acea ce creștea în se-ricițil timpă a domniei I. Sale? etc.

Acestă propagandă prostă și surdă îndrăci pe toți. Presa, și cu deosebire noua generațion, îl primi cumă se cădea. Unul singură lună, — articlu alu Stelei Dunărei, — încăreată de majorul Vasile Mălinescu, cumă sciu toți Mălinescii se incarcă, cu mitrali compuse din sfărămăturile tuturor păcatelor de la 1834 pînă la 1848, fu în stare a risipi totu șefodul ce începuse a rădica Ecs-Voevodul cu ajutorul sunătorelor săle mărturii și creature.

Astă-dă și-n vecii veci-vecilor, va fi clasicu tabloul cu care asemănă Stéua Dunărei intorcerea fostul împăratul alu Moldovei, a acelei adevărate aretări: „Se pare, dice ea, că sbărcita fantomă a trecutului însărcinată din strență tăvălite, sprijinită în cărje putredă și înconjurată de uă ceală de strigo! „Vine se pue măna pe tinărul viitor. „Ce cauți, ce vreți umbră neputiniosă, a noptii, i se dice din tôte părțile? „Nu veți că se face diu? Tu ai avută uă dată ființă și n'ai putut fi. Acumă ce mai vreți, hica intunericul și a peirei? Peri, retrage-te înapoia în chaosul uitărel. Tără vrea lumină, progresu, vielă? Tu, tu, vreți se i le da?“

In acestă simțu s'ar fi și facul proponeri încolea, încole, pe la deputați. Si se spunea pe atunci în Iași, de 6-meni demă de totă credință, că preciul multor din voturile vînate, s'ar fi ficsat pînă la deces miș de galbeni unul; însă dîsele romanul anticu: „Tineți aurul teu, Iugurta! și lasă-mi mie onorea“, s'au respunsu, spre onorea neamul romanescu, pră de către mulți deputați din 1858, pentru ca Ecs-Voevodul se nu fi făcutu vă mare trăbă, pe calea aceluia. Apoi mai simșindu că și acel ce se se înduplesceră a-i priimi acelă adevărată preciu a săngelui, erau otăriși a merge și a depune pe masa Camerei înpreună cu uă formală decla-

1) Stéua Dunări Nr. 74, pe anul 1858.

1) Stéua Dunări Nr. 74.

— D-ta ai fostu amoriul meu celu mai profund, dice elu; n'a aternatul de cătu de d-ta ca acestă amoriu se fi eternu... Resimptu uă amară durere. Se nu vă mai iubescu!...

— Ei bine! dice Sabina, nu se poate iubi fără iubi?

— Bine, și facă ceriul ca dracul să-mi trimiță în curându uă nebuniă nouă pentru ca ca se mă vindece de acea-a la care trebuie se renunță!

— Cel iară uă poste!

— Dacă, domnă, inteligenția mea le-năști și mănele mele crescute în nelucrare nu s'au ocupat nici uădată, totu așa nu e și cu ânima mea. Elu nu scie ce e liniscea. Elu a păcătuit, păcătuesce și va păcătui!

— Amin, respunse Sabina.

(Vă urma.)

rajiune, alărgă la altă stratagemă: credu și a putea corumpe pe Anastasie Panu. Spre acestu sărșit, trămisse mai de multe ori, după cătu se incredinția în Iași prin luna lui Decembrie 1858, la Panu ca se-l rōge se vie la Înălțimea Sea. Panu nu refusă, de cătu pună condițione ca, la convorbirea sa cu prea avutul Domnū se stea de fasciā trei persoane pe care Panu le va alege. Michai Sturza nu cutează. Elu voia a vorbi Locotenentului domnescu în patru ochi, precum vorbea în nisice dile mai ferice pentru dēnsul, *președintelui de Huș*. Uă atreia personală... se însarcină cu ne-tejirea greutărilor, și după cătu ne-incredințeză și chiară astă-dī persoane vrednice de totă stima și credința, și care au luate uă parte activă în evenimentele de la 1858, și după cătu sciau pînă și copii în Iași la 1858, fără ca cineva se fi cutezată desminți, — acelă meditore propuse numai lui Anastasie Panu suma rotundă de 40,000 galbeni, pentru ca elu și al lui se lucreze spre triumful candidaturei de domniă a lui Michai Sturza; osebitu de mulțimea sumelor promise altora.

Ori-cătu era de elocinte alte dăli Panu, dera acuma dispreciul și indig-narea ilu înecară. Elu nu putu respondere nefericitorul trămisu de cătu aceste evi-vinte: „dute și spune stăpânului teu, „că în cătu vreme va trăi Panu, unu „Sturza nu va domni în țera acesta.” Asia a și fostu!

Locotenința Domnescă de înălță ce a intrat la putere, a introdusă stră-vechia datină ce o aveau maril nostril Domn de a priimi în fiă-care dumnică la palatul funcționarii Statului, de deo-sebitele corpuri, și autoritățile scolare. După priimirea raporturilor, Anastasie Panu ținea în totu d'una căte unu micu spicu, care era uă capo-d'operă de revârsare a animel, de devotamentu către causa publică, de apelul către le-galitate și imparțialitate. Aceste intru-niri, o spunea, că erau pentru dēnsulă mai multu de cătu uă datoră; erau uă legătură morală, care străngea pe unu lingă alii pentru a-și comunica ideile, inspiraționile, ingrijirile ce trebuiau se insuflă nisice momente supreme ca a-celea în care se află atunci patria.

„Purtăm uă greutate mare asupră-ne, dicea elu la prima recepțione din 9 Noembre 1858. Noi avemă a res-punde unul altuia de drepturile, de esistința noastră; noi avemă a res-punde de momentul acestu de rege-nerație și de viitoră pentru Români. „Se trecu dilele vieții și cu dēnsela „se ducu și ilusiele care ne fermecă, „și interesele care ne impresoră; nu „remâne omului la sfîrșitul de cătu con-sciință datoriei ce a avut de impli-nită. Acătă datorie se infișează „pentru noi astă-dī. Loviș în trecutu „de atâtatea evenimente cari s'au res-turnat asupră-ne, noi perdusemă pînă „și credință că am si nație, că am a-vut strămoșă și că putemă avea vi-itoriu.

„Cerul să se indură asupră-ne „și cată-ne acumă chiamați a ne face „uă sărtă, a ne lua unu locu între cele „lalte național civilitate. Fi-vomă ore demn „de chiamașa ce ni s'ă facă? Mă „rinimosele puteri care ne au datu uă „șartă plină de vieță, stă și așteptă „pasurile noastre; ele cauă într-ensele „măsura civilisației, a moralității, a vir-tuților cetățenesci care facu se tră-i „iescă și se prospereze unu populu. „Reu-voitorul insă ne înconjură ca in-totu d'una. Se veghiăm cu luare a-minte. — Chivotul legel este în pri-mejdia! — Se veghiăm în giurul al-tarului patriei căci uă mare taină se-sevirsesc.

„România se renasce la vieță!

„Intr'acestă momentu mare, intr'a-căstă oră solemnă umbrele strămo-silor se rădică din mormintele loru „și ne coprindă imaginația; istoria ne-strigă că avemă uă moștenire săntă

, de pădiu, și viitorimea stă deschisă „,inainte-ne, numai se cutezamă a mer-ge. — Se mergemă dera către acea „viitorime plină de vieță, împlindu- „ne astă-dī datoria cu curățenie și ne-părtuire, și lepădandu-ne de totu pri-virea personală, de totu interesul „privatul. Se ne cunoscem, domnilorū „se ne cunoscem că suntem unu po- „poru, că avemă vieță și că trebuie se „trăim! (1.)

La a doua priimire avea obiceiul de a reveni asupra temei desbatută la re-cetăunea din urmă:

„Cine avându animă de român, di- „ceea elu la receptăunea din 30 No- „embre, nu simte acumă gravitatea im- „prejurările în care ne aflăm, și nu „va înăduși ori-ce resimțimēntu pen- „tru a lăsa locu numai simjirel acele- „mari care se destăptă totu d'una la uă „nație căndu ea și cauta viitorul. „Nația română se va inspira din isto- „ria sa, va căuta la momentul de fa- „ciă ca la unu momentu datu de Pro- „vidință pentru regenerarea sea, și pri- „vindu înainte, va merge se-si i le lo- „culu între cele-lalte nații civilisate.

„Se speră daru, domnilorū, se „speră, că Dumneagul părinților „noștri ne va ajuta.“ (2)

In vederea unu șiară alu consiliului de ministri relativ la întocmirea unei comisiuni ad-hoc, care, sub privegherea ministrului de justiție, se elaboreze în celu mai securu timpu legile speciale prevăzute de art. 132 din Constituțione și se revisiuasă, și totu codicile și legile existente, spre a le pune în armonie cu dēnsa; prin decretu cu data 1 Septembrie suntu numiți membri la această comisiune: DD. C. Busianu, G. Costa-Foru, G. Daniilénu, C. Boerescu, C. Hurmuzache, C. Mărescu, Chiriacidi, C. Brăiloiu, Papu Ilarian, Aristidu Pascaliu. (Monitorul).

Pitești, 27 Augustu.

Domnul Directore alu jurnalului Românelu.

Domnule,

In făia de la 22—23, corentă a jurnalului de subu direcțione D-v., și pe care am primitu astădī, am văzutu unu articoliu alu d-lui N. Rosetti, prin care se silesecă arăta cumu că, prin interpretări date cu precugere legii electorale, aș fi căutându a influența alegerile viitoră; cu ocasiunea formării listelor.

D. Rosetti dice cumu că, raportul No. 1408, adresat d-lui Ministrul de interne și pe care are buna voință a publică, dovedesce uă rea intențione din partem, și nu este motivat de cătu pe acea că printre-ensu voiescă a compromita timpul. — Nu seiu daca D. Rosetti găndescă a-cestă, publicul să s'ar induce pote în erore, și ar crede dusele d-sale.

Art. 80, din legea electorală dice curat și deslușită:

„Pentru prima aplicare a legii de față, și „pentru convocarea noilor adulnări, se va putea „deroga, la termenile fixate într-ensu, observen- „du-se insă nestrămutate totu cele-alte regu- „statonice pentru publicaționi, apel, notificări „convocaționi și c. 1.“

Ințelegu că guvernul, dupe dispozițiunile acestei articole, are dreptul se deroge pentru astă una dată la totu termenile fixate, în care intră și chiară acela a notificării cătu la celu dupe urmă periodu a art. 30; înțelegu că nu este datoru de cătu la pădiu numai nestrămută regu-ble statonice, pentru publicare, apel, notificări și convocaționi. — Intrebă insă, cine altul de cătu guvernul pote face acă? și dacă dēnsulă nu ar fi derogat d' cătu la unu s'au duo-đin termenile prevăzute în lege, Primarii comu-nelor ar fi pututu ore, și care în parte, și după voință-le, se deroge la cele-lalte? Nu negreșită va respunde fiă care.

Guvernul, prin circulara instructivă No. 17,097 a d-lui Ministrul de interne, a derogat la mai multe din termenile prescrise de lege. Iată ce dice și despre acela relativ la notificarea transfării domiciliului politicu, de care trată celu dupe urmă periodu a art. 30.

„S'ar putea întempla ca, s'au ceruta propri-“tate, s'au ceruta dare, care dă dreptul de ale-“gatori, se se afe să se se plătescă, parte in-“tră-uă corună, parte în alte locuri: procedură „ce este a urmă Primarul în asemenea casu-“re, hotărătu în celu dupe urmă paragraf alu art. 30, „din legea electorală.

„In fine nu este cu neputință, eă colu ce plă-“tesce uă dare într'uă comună, se vină a cere, ins-“crierea sea pe liste, în virtutea dreptului unei

proprietăți ce posedă în altu locu, sau celu ce alegători și eligibile la Senat, ne mai remăndu de cătu se fiă aleșu.

Etă d-le Directore procedarea mea, amu con-vicționea că este legală, și mi place a crede că d. Miniștri nici a gindită a califică ca unu faptu de rea credință, după cumu d. Rosetti pretinde, raportul ce m'am crențu datoru a-i adresa.

Peste puține dile voiă publica liste ce amu formatu și credu că voru displice numai acelora care voiescă înălțatura legă spre a li se indeplini voință.

Cătă despre acea-a că d. Rosetti subliniu pronumele meu a voită se arate că nu aș ave origină Română, îmi rezervă dreptul a sublinia pe alu d-sle, și a-i arăta că celu pucinu de ani suntu mai Română ca d-sea. Acesta ansă de voi pote face subiectul unei discuționi a parte, eru nu cu ocaziea acădă suntem cǎdă chia-majă și a trata chestiună de interes publicu.

Bine voiă vă rogă d-le Directore a publica aceasta în celu dintei numeru a fioei D-v.

Priimăi cu acătă ocaziea încredințarea deosebită stime și consideraționi ce vă păstrează.

Petre Cccropide.

Chiojdem, 1866, Augustu 24.

Domnule Redactore.

Findu că suntu atacată de d. Ghîță Petrescu, suptu prefectul plaiului, în totu ce are mai scumpă omul, onoreasa, în lutimpinarea domniei sale de la 15 Augustu, ve rogu bine-voită a da locu în stimabilele domniei vostre diařu, și giustificări mele. Priimăi ve rogu asurarea deos-bitei mele stime și consideraționi.

Așu și fostu forte recunoșcătoru im-preună cu totă lumea, dacă ținerea drumurilor de comunicare ar fi fostu astădī de notificarea cerută de art. 30, din legea existăntă. — Asupra acestu punctu voiă probă, ca daca D. Rosetti susține acumă uă asemenea teorie, acătă nu o face de cătu pentru a mă acusa, daru că, d-lui, căndu și a formulată cerere de inscriere, a înțelesu ca și mine. — Etă epistola ce D. Rosetti mi-a adresată de uădată cu reclamaționea cererii de inscriere.

„Domnul meu.

Conformu cu noua lege electorală, și în vir-tutea scutului coprinsu la alu său Art. 80, de care și insu guvernul se bucură pentru astă prima dată, precumă se arăta în circulara D-lui Ministrul de Interne către d-nii Prefecți, în ma-teria de faciă ve alătură, cu onore declaratiunea „în privința domiciliului politicu și vă rogu a mă inscrie în colegele respective.

„Speru, domnul meu, că oră ce deslușiră var mai trebuu intr'acăsta vești avea bunătatea a mi-le face cunoscătu la timpu spre a putea le da ei. (Semnat) N. Rosetti.

Printre-acesta nu mărturiseșe ore insuș D. Rosetti, cumu că domiciliul d-sale politicu, nu a fostu în comuna de subu-administraționea mea, și că astă-dī fără uă declaratiune a acestu domiciliu nu pote pretinde inscrierea d-sale?

Daru d-lui se intemeiază pe Art. 80 din lege, și dice că de ore ce guvernul s'ă bucură de scutul acestu Articolu derogendu la unele din termenile prescrise, apoi totu astă-feli este și d-lui în dreptu a cere inscrierea d-sale, derogendu la termenul de trei lună prevăzutu de Art. 30 pentru notificarea domiciliului politicu?

A se deroga la termenul acestei notificări, înțelegu; nu insă de cătu d. Rosetti, ci de cătu Guvernul singurul în dreptu dupe cumu amă mai și.

D. Ministrul prin circulara instructivă, nu nu mai că, precumă amă arătat, a atrasu atenționea Primarilor asupra condiționi cerută a se indeplini conformu celu dupe urmă periodu a Art. 80 în casu de inscriere.

Daru ană, espuindu motivele pentru care Guvernul s'ă văzutu săliu a usa de dreptul cei-i acordă Art. 80 din lege, sfîrșește enumerându termenile la care a creșută de cunință a deroga și dice:

„Astă-feli termenile pentru definitiva intocmire „a listelor electorale voru fi cele următoare:

„De astădī până la 21 Augustu, (urmă) fiecare termeniloră de formarea listelor, afișare, contestaționi înaintea consiliului comună, închisă definitivă, apelul la Tribunale și recursul în Casăjone.

Cumu daru d. Rosetti a găsită că raportul ce amă adresat d-lui Ministrul, este numai pentru a compromita timpul, și ascunde uă rea înțelegu.

D. Ministru a răspunsu prin telegrama publicată de d. Rosetti, și mi a arătată categorică a deroga și la termenul de trei lună prevăzutu pentru notificarea domiciliului politicu, de ore ce legea Electorală nu a fostu promulgată eu trei lună înaintea inchierării listelor.

D. Rosetti nu a fostu respinsu de a se inscrie, neavându insă indeplinită acea condiționă a Art. 30, și ești neputindu admite cumu că d-lui are dreptul de a deroga, (dupe cumu s'ă săliu a mă face se creștu) la termenul acesta, m'am referat Guvernului, și căndu d. Ministrul a făcută acăsta, apoi d. Rosetti s'au inscrie în-

tote silințele; în zadaru ducerea se constăte în personală la facia locului, fără se me chiame și pe mine, ca unul în contra căruia era îndreptată acumă pira, ca se dovedescă acea ce scriitorul a pusă în petiționea loră, căci nu s'ă putută dovedi de cătu efeverul, adică că s'ă luată căte leu trei de vită în folosul budgetului comunale, eru nu le săpte, cari banii s'ă și datu primarul de către pădurari d'adreptul oru că zălogu nu s'ă lasă de cătă de către cel ce n'au avută banii a plăti globia oborului comunale; totu satul a statu de martori, și presupusa petiționă a remasă uă licită, este deci întrebarea; sămenă acătă uă saptă constituționale?

Mulțumita cerului că, nu mai este clacă, căci atunci, după disa d-lui suprfectu, totu lumea ar bănu că terenii numai în munca mea își facu vechul, și n'ară mal căuta nici de dinșii, nici de îndatoririle guvernului. Este asemenea de totu adeverul că la suprfectură mi se refusă priimirea de petiționi, cu atâtă mai multă de scriitori și de adrese particulare, cu cari predecesorii domniei sale mereu nărvăiseră și la vrău cercetare voiă da de doveđi chiară chărtie formali, prin cari m'am plănsu.

Suntu daru cu desevîrșire multă de primarea nepărtinire, cu care suntu administrat. Gr. D. Marghiloman.

Adresă din partea Primarului Comunei București către D. ministrul de Interne No. 9720 septembrie 2, 1866

Domnule ministru.

Incetarea din viață a ilustrului și virtuosului cetățenă Anastasie Panu fiindu uă perdere națională profundă simțită de toți Români cari au cunoscută pe acestu demnă bărbată de Statu alu loră, capitala țărei doresce că, dacă n'ă putută avea favoarea de a se face într-ună ceremonia funebră și înmormântarea răpusatului Panu, după cumu se chibzuise antăi, celu pucinu se fiă și ea reprezentată la acătă ceremonia, care se va face în Iași.

Fiindu insă că, după informaționea ce amu priimită din partea D-lui Primarul alu disulu orașu, înmormântarea acestu răpusatului, s'ă decisă a se face în dia de 5 ale corentei, și fiindu că pînă atunci, timpul fiindu scurtă, nu se va putea duce în Iași deputaționea ce vomu numi din partea Capitalei, sub semnatul împreună cu consiliul Comunalu, amu onoreea a vă rugă, D-le ministru, se bine-voită a face se se amine cu căte-va dile disa ceremonia, și a'mi comunica și mie dia ce se va ficsa din nuoă pentru acătă.

Bine-voită, Domnule ministru a priimăi, etc.

Semnată P. Primară Ant. I. Arion.

A ESITU DE SUB TIPARU ESTRACTU

DIN STATISTICA ADMINISTRATIVĂ

A ROMANIEI, ANULU 1866

in limba Română și francă de IOAN PETRESCU

sefă ad-interimă alu serviciului Statisticu, traducătinea de P. Rosi.

Se astă de vîndare la totu librăriile, pre-tul 2 sfanții.

UN

NOULU MAGASINU DE COLONIALE, MEZELICURI, VINURI, LIQUERURI, ETC. A LUI PETRACHE IOAN

(HANULU SERBANU-VODA No. 19 et 20. LA JIANULU.)

Sub-insemnatul desfășându-mă le tovărășia ce am avut în timpul de 5 ani cu d-lu Păun Popescu în Magașinul de lângă Poarta Hanului Zlătari. Am deschis în acestuia nou Stabilimentul săptuprui propriu mea firmă. Pe care cu respectu și recomandă Inaltei nobilimii și onorabilor Publici, assortat cu totă felul de articole COLONIALE, PRODUCTE ALIMENTARE, MEDELICURI STREINE și INDIGENE, ALUATURI PENTRU SUPE, LIQUERURI FRANTODEȘTI, VINURI DE BORDO, SAMPANIA și VINURI de GRECIA, RACHIU DE HIO și altele tătoe de calități cele mai superioare și prospete.

Săptuprui insemnatul după uă lungă experiență ce am făcut în profesie, sper că voi putea fi demnă de a satisface pe toți onorabili D-ni vizitatorii ai Stabilimentului meu, atât cu bunele calități ale mărfurilor cu prețurile cele reduse precum și cu serviciul celu mai onest.

Facă darău a mea plecată invitație

PETRACHE IOANU.

NB. Am primitu Vinuri Negre și Ungurești și Indigene cu ocazia și cu utilii, Iore moi prospete, Păstrăvi afumată, precum și acăvărate Iore Negro de Taiganu.

No. 357 28-29

ACESTE HAPURI și ALIFIE suntu din tōte doctoriele acele a căroră vîndare este cea mai respindătă în lumea întrăgă.

HAPURILE suntu cele mai bune curățiri și regenerări a săngelui, cunoscute pîră acum. Ele îndreptădă în grabă tōte desordinile ănamei și ale stomacului; suntu neprețuite pentru casurile de disenterie și, ca unu remediu generalu de familie, suntu mai presusu de ori ce comparațiu.

ALIFIA tămădușește tōte renele, tōte rânilor și bubele chiaru și acele ce există de 20 de ani; și în tōte casurile de boli de piele, fie cătu de tari, precum; lepra, scorbutul, rica, și tōte cele-lalte iritaționi, ale pielei, astă cineva uă tămăduire sicură și radicală. Cănu cuvîntu, pentru întrebuităriea pe din afară nimicu nu poate rivalisa ca acăstă alifie.

Instrucționu în ori ce limbă (chiaru și în cea chinesă se găsescu în jurul fie-cărei cutie și fiu-cărui borcanu.)

ACESTE DOCTORII PRECIÓSE se găsescu la toți farmacistii la Siam Hongkong Shanghai și în tōta China, în India, la insulile Archipelagului oriental, în Grecia și Turcia.

Depositari generali la București D. HONIG la Spițaria Națională, la Constantiopolu DD. Della Sudda și H. Madella, la Triest D. I. Serravalle.

4-2d.

Direcția averi din România a Mărci-sale Principelui Domitoru alii Serbiei Mihail M. Obrenović, face printre cunoscute, că direcția și apărarea tuturor proceselor Mărci-Sale Principelui Mihail M. Obrenović în România este incredintată d-lui doctoru în dreptu Aristid Pascal, căruia s'a datu procura întru acăstă.

Directorul Casii M. S. Principelui.

(435) Dr. Charles Patzek.

A treia clasă a loteriei țerei regelui sacsonu în Lipsca se va trage în 17 Septembrie stilul nou, căstigul primu este de circa 150,000 lei.

(437) H. A. Bonthaler.

Collecterul primu în Dresden.

de închiriatu Trei părălii din proprietatea mea cu No. 49 din ulița Nemțescă (alături cu Hotelul Concordia) suntu de datu cu chirie de la vîtorul sf. Dimitrie, în totalu său căte una în parte. Doritorii de a le închiria voru veni la sub-serisul proprietar, locitoru în suburbia biserică Domeni, Strada Academiei.

(438) Ión Donic.

de arendatū Moșia Maraloiu și cu partea căstigată de la sf. Mitropolie în districtul Rimnicul-Săratu, lîngă Balta-Albă (comuna Gradiste). Întindere de moșie peste 3,000 pogone.

Doritorii se voru adresa la domna Zoe Bourky ce locuesc în casele d-lui Dimitrie Ioanidis.

(436)

CIMENT Trei părălii din suburbia Batiștestra strada Dionisie No. 32 cu tōte dependințele loru se închiriază de la Sf. Dimitrie anulă corentă pe unul sau mai multă an; din cauza că D. Stefan Gherghel căruia i le închiriazăse pe trei ani nu s'au finut de angajamentul Contractualu cu plata chirii la timp, doritorii de a le lua suntu invitați a se adresa la sub-semnatul în suburbia Postovari strada Batiștestrilor No. 33.

No. 426.

Casele mele din Suburbia Batiștestra strada Dionisie No. 32 cu tōte dependințele loru se închiriază de la Sf. Dimitrie anulă corentă pe unul sau mai multă an; din cauza că D. Stefan Gherghel căruia i le închiriazăse pe trei ani nu s'au finut de angajamentul Contractualu cu plata chirii la timp, doritorii de a le lua suntu invitați a se adresa la sub-semnatul în suburbia Postovari strada Batiștestrilor No. 33.

Căpitân Vasile Cenderescu.

No. 425.

Pivnița de supt casele D. Dimitrie Brătianu, dela Filaretu, (fosta grădină Oraciuc) încăpătore de la 7-8000 vedre vinu, se dă cu chirie, doritorii se voru arăta la administrația diarului Românum.

No. 415. 18-1d.

De arendatū Proprietatea mea Chiojdene Mari din districtul Rimnicu Săratu, plasa Plainului, cumu și pădurea în quantitate de 5000 pogone (după numita moșie) suntu de arendatū. Moșia

No. 420. 18-1d.

400 galbeni suntu de datu cu dobandă pentru unu anăile cu polță sau emanetă sigur. Doritorii se potu adresa la redacția Jurnalului Românum.

(430 2 2d.)

Vinu roșu unguresc. Se afă spre vîndare în butoie de diferite mărimi la D-ni Hans Herzog, Com.

Strada Lipscani Passage Comeriatu.

4-2d. r.

CASCAVAL DE PENTELEU

Formatu mare de tōmnă auu sositu și se află de vîndare la Magașinul Ioan Andreescu calea Mogoșoi vis-avis de Palat la Ion Martinovits hanul řerbanu vodă și la Ioan Ovessa Hanul řerbanu Greci.

PORTLAND-CEMENT DE PERLMOOS.

Inseiințamă pe D-ni Architecți și D-ni Antreprenori de clădiri despre unu mare depou permanentu susu numitului CEMENT, care în calitate, intrece cu multu acelu englezescu, după cumu dovedește și certificatul următoru.

APPÉL & C-NIE
Ulița Covaci No. 1.

CERTIFICATU.

Sub-semnatii declarăm conform adevărului, că PORTLAND-CEMENTULU de PERLMOOS, din fabrica D-lui A. SAULLICH in PERLMOOS, introdus aici de doi ani, s'a întrebuințat cu cel mai bun succes la tōte didirile de atunci, intrecedind cu mult Portland-Cementul englezesc, ce se imporează aici în calitatea sa, de a se intări, și oferă prin avantajul ce't insușesc, de a se putea amesteca cu mai mult nesip, în privirea economiei architectale, un preț mult mai eftin, decât acela ale Cementului englezesc.

Considerând aceste avantagie aflam de a nostră dorință de a atrage atensiunea D-lor Arhitecți precum și a D-lor Antreprenori de clădiri asupra acestui Cement, și de a'l recomanda fie-căruia cu tot adinsul.

București, in August 1866.

Kuchnowsky, Fr. Utain, C. Benesch, P. A. Tabai, Fr. Scheller, C. Enderle.

12-2d. r.

No. 424.

GILIMPIILLE

JURNALU UMORISTICU CU ILUSTRATIUNI.

Ese odată pe septămînă redigiatu de o societate din cei mai buni scriitori umoristici îndestul de cunoscute publicului cititoru.

PRECIULU ABONAMENTULUI.

Pentru Capitala pe anu	28 sfanți.	Pentru streinatate pe anu	44 sfanți.
" " " " " pe jum	14	" " " " " jum	24
" " " " " districte „ anu	32 "	" " " " " jum	
" " " " " jum	16 "	" " " " " jum	

www.dacoromanica.ro